

Posudek oponenta na diplomovou práci Moniky Kotlanové

Pěvecký sbor Václav – hudební tradice Staré Boleslavi

Autorka zvolila za svůj diplomový úkol téma, jež se jeví v regionálních kulturních souvislostech jako vděčné i aktuální. Aktivní provozování hudby v menších městech znamená významný příspěvek pro posilování estetického cítění i pro pěstování vědomí náležitosti k místu, kde člověk žije a kde zároveň může uspokojovat potřeby kulturního vyžití i seberealizace. To vše je významné tím spíše, když regionální kultura navazuje na letité tradice nebo je dokonce po letech útlumu oživuje.

Taková činnost i vztah k ní se staly silnou motivací pro vznik předložené práce. Pojednává dosti podrobně o činnosti pěveckého sboru, jenž svůj účel spatřuje v provozování hudby světské i liturgické. Sbor je zároveň tělesem amatérským, a naplňuje tak předpoklady, že hudební kultura se díky jeho činnosti stává objektem zájmu svých členů ve volném čase a přináší užitek i radost. Proto je pochopitelné osobní zaujetí autorky pro danou věc. Je velice dobré, že pisatelka soustředila svůj zájem na charakteristiku osobností, které byly a jsou se sborem spjatý. I když nemůžeme předpokládat, že by diplomová práce vstoupila do širšího povědomí veřejnosti, přece jen vytváří alespoň předpoklad, že taková jména neupadnou zcela v zapomnění a že by z tohoto zdroje mohla případně čerpat další popularizační práce. Jak jsem již uvedl, z textu je patrné osobní zaujetí autorky pro předmět práce, a to zejména pro současný stav a činnost pěveckého sboru. Tím, že sama pisatelka stojí tak blízko činnosti, repertoáru a členům tělesa, může spolehlivě mapovat všechny vytčené problémy a může také z pozice pedagoga se sborem spjatým zapojovat toto těleso do projektové výuky. Na druhé straně je ovšem těžké jednoznačně určit, v čem spočívá jádro této diplomové práce, zda ve zmapování historie a současnosti pěveckého sboru, nebo v té části, která se již věnuje především popisu výuky. Jsem přesvědčen, že tato dichotomie nemusí být na škodu, měla by však obě zpracovávané problematiky nejen popisovat, nýbrž též důkladněji a jednoznačněji analyzovat. Reflexe by se tak neměly omezovat na letmé dojmy a domněnky, nýbrž na seriózní závěry vyvozené z rozboru didaktických situací. Závěry práce by pak analogicky neměly zůstat v rovině referencí o snaze a nadějích. Za určitou neobratnost považuji v této souvislosti též proklamované rozdělení práce na teoretickou a praktickou.

Přestože jazyková úroveň práce vcelku odpovídá zvolenému tématu, i této stránce by bylo třeba věnovat větší pozornost. Stylistickým nešvarem je přemíra označování osob *pan* či *paní*, nadužívání připomíná laciné vtíravé dopisy reklamních agentur. Bylo by dobré si uvědomit,

kdy je toto označení účelné a kdy působí zcela opačně než tak, jak to autorka zamýšlí. A jelikož je diplomová práce textem odborným, předpokládá se, že zaujímá-li autor hodnotící stanovisko, pak ho také podloží argumenty. Není tedy možné konstatovat, že „se šlo pár skvělých lidí“ (s. 26), aniž by dále bylo pominuto jakékoli vysvětlení, proč autorka lidi takto označuje. Je rovněž potřebná maximální přesnost. Proto je nedostatečné uvádět tam, kde je to výslovně třeba, jen obecné údaje, např. že „původně měl být sbormistr někdo jiný“ (s. 30). Nabízí se také otázka, zda substantivum *sbormistr* je zde v 1. pádě uvedeno správně, neboť se nejspíše jedná o dočasnou skutečnost. Podobně neurčitě vyznívá tvrzení, že „(sbormistryně) z klavírních výtahů a sborů vypracovává na základě hudební představivosti jednotlivá sóla“ (s. 30). Tomu, jak uvedený proces probíhá, nelze rozumět. Otázkou také je, zda lze na základní umělecké škole studovat (s. 31). Pokud ano, existují vůbec nějakí žáci? Oddíl 2.5 pak začíná bohužel větami, které nedávají smysl, a proto by bylo třeba je přepracovat. Totéž platí o prvním řádku strany následující (s. 37). Je také důležitá jednota slovesných časů, jíž se ovšem jedna věta na 37. straně nevysvětlitelně vymyká. Bezchybný má být samozřejmě pravopis, například psaní řadových číslovek (s. 38). Problémy s interpunkcí jsou pak zřetelné na stranách 58, 60, 63.

Diplomová práce předpokládá, že autor prokáže vhlad do zpracovávané problematiky, že je schopen jevy analyzovat a vyvozovat z nich odpovídající závěry, to vše na odpovídající jazykové úrovni. Vzhledem k výše uvedeným problematickým skutečnostem proto navrhuji hodnocení práce stupněm velmi dobrým.

Michal Nedělka

katedra hudební výchovy

27. 3. 2011